

نویسنده: ویجی پراشاد «Vijay Prashad».
منبع و تاریخ نشر: کونترپانچ «2025-10-30».
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

قدرتمندانی که در کنار اسرائیل ایستاده‌اند

The Powerful Who Stand with Israel

Photograph by Nathaniel St. Clair

در ۲۶ اکتبر، کارولین ویلمن از پزشکان بدون مرز اظهار داشت که اسرائیل همچنان از نیاز به کمک‌های بشردوستانه در غزه به عنوان «ابزار فشار» استفاده می‌کند. او به مطبوعات گفت: «وضعیت بشردوستانه در غزه به طور قابل توجهی بهبود نیافته است، زیرا کمبود آب و سرپناه همچنان ادامه دارد و صدها هزار نفر با نزدیک شدن زمستان همچنان در چادرها زندگی می‌کنند.» نیروهای مسلح اسرائیل اکنون بیش از نیمی از زمین‌های غزه را ضمیمه خود کرده‌اند و مقادیر زیادی آوار را در آن منطقه تخلیه می‌کنند و آن را به کوهی از زباله تبدیل می‌کنند. جای آوار بدون متخصص و تجهیزات بسیار خطرناک است، زیرا حدود ده تا دوازده درصد از بمب‌های اسرائیلی که بر غزه ریخته شده‌اند، منفجر نشده‌اند.

نیک اور از سازمان غیردولتی «انسانیت و شمول»، که در فلسطین فعالیت می‌کند، گفت: «هر فرد غزه‌ای اکنون در یک میدان مین وحشتناک و نقشه برداری نشده زندگی می‌کند. مهمات منفجر نشده [UXO] همه جا هستند. روی زمین، در آوار، زیر زمین، همه جا». همچنان که فلسطینی‌ها از میان تپه‌های بتنی حفر می‌کنند، خطر فعال شدن یک بمب خاموش را به جان می‌خرند - که تلفات بیشتری از نسل‌کشی اسرائیل به بار می‌آورد.

در طول دو سال گذشته، اسرائیل حداقل «200000» تن مواد منفجره بر روی غزه ریخته است، تناثری معادل سیزده بمب اتمی در مقیاسی که ایالات متحده در ۶ آگوست ۱۹۴۵ بر هیروشیما انداخت. این غیرقابل تصور است، به ویژه با توجه به این واقعیت که فلسطینی‌ها هیچ سیستم دفاع هوایی، نیروی هوایی و توانایی دفاع از خود در برابر بمباران‌های ارتفاع بالا و پهپادها یا حمله متقابل به هر روش قابل مقایسه‌ای ندارند. نسل‌کشی‌ها، ذاتاً نامتقارن هستند. اما توصیف این دو سال گذشته به عنوان نامتقارن، زننده است: این خشونت یک طرفه بود، اسرائیلی‌های جالوت مانند از مزایای عظیم خود علیه مقاومت فلسطینیان داوودگونه استفاده می‌کردند.

عدم شفافیت انتقال رسمی تسلیحات به این معنی است که ما هیچ ایده دقیقی نداریم که چه مقدار از این تناثر از تأمین‌کنندگان اصلی اسرائیل در طول جنگ به آن رسیده است: ایالات متحده، آلمان، ایتالیا و بریتانیا. با این حال، ما شواهد کافی داریم که بدانیم بیشتر بمب‌ها از ایالات متحده آمده‌اند و منابع کمتری از کشورهای دیگر تأمین شده است. گزارش جدید گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد در مورد وضعیت حقوق بشر در سرزمین‌های فلسطینی اشغال شده از سال ۱۹۶۷، با عنوان «نسل‌کشی غزه: یک جنایت جمعی» (۲۰ اکتبر ۲۰۲۵)، بدون شک روشن می‌کند که کشورهایی که تجهیزات نظامی به اسرائیل می‌دهند یا به هر طریقی - از جمله از طریق حمایت دیپلماتیک - به آن کمک می‌کنند، کاملاً در این نسل‌کشی همدست هستند.

به عبارت دیگر، تعهد به رعایت کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد نسل‌کشی اختیاری نیست؛ وظیفه انجام هر کاری که می‌توانند برای متوقف کردن نسل‌کشی انجام دهند، الزامی است. این مشارکت، آنها را کاملاً مقصر می‌کند. این گزارش خاطر نشان می‌کند که نسل‌کشی فلسطینیان در غزه توسط اسرائیل، این را «یک جنایت بین‌المللی» می‌کند.

سطح همدستی فوق‌العاده است. مورد بریتانیا را در نظر بگیرید که نخست وزیر آن، کی‌یر استارمر، یک وکیل حقوق بشر است و در واقع کتاب درسی در مورد قانون حقوق بشر اروپا (۱۹۹۹) را نوشته است. در ۶ آگوست ۲۰۲۵، مت‌کنارد در مصاحبه با *Palestine Deep Dive* توضیح داد که چگونه هواپیماهای نظامی بریتانیا پایگاه هوایی اکروتیری در قبرس را ترک کرده و یک هواپیمای ناشناس را بر فراز غزه اسکورت کردند. شش روز بعد، ایان اورتون در *UK Declassified* فاش کرد که در میان این

هواپیماها، یک هواپیمای نظارتی RAF Shadow R1 در کنار یک هواپیمای Beechcraft Super King Air 350 متعلق به شرکت Sierra Nevada (از ایالات متحده) با علامت تماس CROOK 11 پرواز می‌کرد. این هواپیماها چه کاری انجام می‌دادند؟ چه کسی آنها را به این کار مجاز کرده بود؟ CROOK 11 کیست؟

در دسامبر ۲۰۲۴، استارمر به سربازان در پایگاه هوایی سلطنتی آکروتیری گفت: «کارهای مختلف زیادی در حال انجام است. من همچنین می‌دانم که برخی یا بخش قابل توجهی از آنچه اینجا می‌گذرد، لزوماً همیشه قابل صحبت نیست... ما لزوماً نمی‌توانیم به جهان بگوییم که شما اینجا چه می‌کنید... زیرا اگرچه به دلایلی که برای شما واضح است، آن را به تمام جهان نمی‌گوییم». دلیل واضح این است که این یک نسل‌کشی است و بریتانیا همدست است، بنابراین آنها نمی‌توانند در مورد آن صحبت کنند.

سابقه ایالات متحده حتی وحشتناک‌تر است. یک پاراگراف از گزارش گزارشگر ویژه به اندازه کافی تکان‌دهنده است:

از اکتبر ۲۰۲۳، ایالات متحده ۷۴۲ محموله «اسلحه و مهمات» (کد ۹۳HS) را منتقل کرده و ده‌ها میلیارد دلار فروش جدید را تأیید کرده است. دولت‌های بایدن و ترامپ شفافیت را کاهش دادند، انتقال‌ها را از طریق تأییدیه‌های اضطراری مکرر تسریع کردند، دسترسی اسرائیل به ذخایر سلاح‌های ایالات متحده که در خارج از کشور نگهداری می‌شوند را تسهیل کردند و صدها فروش را درست زیر مبلغی که نیاز به تأیید‌کننده دارد، مجاز کردند. ایالات متحده هواپیماهای نظامی، نیروهای ویژه و پهپادهای نظارتی را به اسرائیل اعزام کرده است و ظاهراً از تجهیزات نظارتی ایالات متحده برای هدف قرار دادن حماس، از جمله در اولین حمله به بیمارستان الشفا، استفاده شده است.

در نوامبر 2024، دادگاه کیفری بین‌المللی (ICC) حکم بازداشت بنیامین نتانیا هو و یوآو گالانت را صادر کرد. بر اساس این گزارش اخیر سازمان ملل، کریم خان، دادستان ICC، باید موظف باشد حداقل علیه ریشی سوناک، استارمر، اولاف شولتز، فریدریش مرز، جو بایدن و دونالد ترامپ حکم بازداشت صادر کند. هر چیزی کمتر از این، نظام بین‌المللی مبتنی بر قانون، یعنی منشور سازمان ملل متحد را به سخره می‌گیرد.

این مقاله توسط Globetrotter تهیه شده است.

سطری چند در مورد نویسنده این مقاله :

آخرین کتاب ویجی پرشاد (با نوام چامسکی) «خروج: عراق، لیبی، افغانستان و شکنندگی قدرت ایالات متحده» است (نیو پرس، اوت 2022)

..... **با تقدیم احترامات «2025-10-30»**

.....